Autor Guste Santini
Subota, 09 Prosinac 2000 18:57

Ekonomaska znanost očito je u krizi. Mnogi se smatraju da su meritorni u predlaganju ekonomske politike. Dnevno se povećava broj ekonomskih političara. Svi odjednom imaju pravo. Koji je zakljkučak? Jasno, nitoko nije u pravu. Svi u u krivu. Otvara se pitanje tko je u krivu? Sve to postaje jedan košmar. Hrvatska Vlada nije u stanju identificirati koji su interiesi hrvatskih gađana. Što se događa; o ćemu je riječ? Sve se više i više pojavljuju neizvjesnosti. Polako ali sigurno neizvjesnost dobija na značenju. U uvjetima determinističkih sistema samo deterministička rještenja su ispravna. Jasno je da tome u normalnim uvjetima nije tako. Pa onda što je istina?

Polako, ali, ustrajno se ponašamo kao ovisnici boga Baka i tražimo sigurno utočište koje će nam bar naznačiti gdje je izlazak iz postojećg stanja - postojećeg košmara. Boga Baka nema jer ne želi nam pomoći osim "utjehe" i ostajemo na milost i nemilost kretanjima u okruženju. Ona su takva kakva jesu. I nije izvjesno da će nam pokazati izlazak iz krize. Drugi bogovi i božice tek su podrška - nedovoljna podrška. Sve je tako nesigurno i složeno. Želimo izaći iz krize ali neznamo put iz naše krize. Svu su nam krivi ali to ne pomaže. Sve nam je krivo ali ni to nam ne pomaže. Kako naći put iz ovog, svakim danom, sve zamršenijeg labirinta? Da li želimo vidjeti istinu? Što je to istina? Svi govore o istini a nje nema. Istina postaje nedostižna žena koju toliko želimo i toliko malo imamo. Ostajemo gdje smo. Znamo da nigdje nismo. Mislimo da je nešto a zapravo sve je to ništa. Ništa se ne događa, ništa se događa i ništa se neće dogoditi.

Gdje je izlaz? Izlaza nema. Ponovno u krug. Gdje je izlaz. Nema ga! Zašto ga nema, nitko ne odgovara, ali ga nema; nema ga i to je sve; to je ocjena stanja. Jel li to i naša budućnost? Tko će sada govoriti o budućnosti kada nema sadašnjosti? Nije poznato a svi bi željeli da znaju što je to budućnost. Bože što je to budućnost? Tako sigurno i perspektivno zvuči a mi neznamo što je to budućnost?. Postajem praznovjeran da dokućim budućnost. Nisam praznovjeran - ja to nisam u stanju. Praznovjerje. Vjerovanje. "Opijum naroda". Da!; i opijum samo da mogu vjerovati u bolje. Bože zašto ne mogu vjerovati u bolje? Možda boljeg nema. Bolje je umrlo. Oko mene su samo nsretni ljudi koji više ne vjeruju. Ne, oni vjeruju u nešto; oni zapravo vjeruju u ništa. Zašto ljudi vjeruju u ništa? Ništa. Što je to ništa?

Jesu li to štrajkovi. Puno štrajkova. Puno sudbina. Puno ružnih sudbina. Puno neizvjesnosti. Puno tumornih izvjesnosti.

Što je sudbina?

Hrvatska državo gdje ideš? Koje je tvoje određenje? Koja je tvoja sudbina? Ja sam u tebe vjerovao zašto si me izdala. Možda sam ja izdao sebe. Možda sam ja izdao tebe. Sada više ništa neznam. Nikoga nema; i, nitko je sve, a sve je ništa. Ja sam ništa! Ti si ništa. Svi smo mi ništa. Hrvatska država, što je to?; je li i ona ništa? Ne znam. Nemojte me pitati ja ništa neznam ja nisam za ništa kriv. Tako je - jer je moralo tako biti. Ja nisam Vlast. Pitajte nju. Ta zašto pitate mene koji je ništa. Pitajte one koji su odlučni da ne učine ništa; pitajte one koji su "stvorili državu i imaju je" i one koji njome danas upravljaju. Malog čovjeka, kao što sam ja, nema nigdje. Mene nema. Tebe nema. Nema nas. I zašto bi nas bilo. Nema nikoga. I svi smo mi nijemi svjedoci ovog pogreba koji se zove neizvjsenost. Neizvjesnost hrvatske države. Pojedini poduzetnici su lučonoše. Tko im je kriv. Ja nisam. Ja nemam snage da djelujem; ja sam ništa.

Proračun je ništa. Zakon o HNB-u je ništa. Sve je ništa. Mi neznamo kuda idemo. Znači mi uvjek znamo kuda idemo. Ne! Mi nigdje ne idemo. Svaki je naš korak krivi! Zašto? Zato što nigdje ne idemo i to je iluzija. Iluzija. Možda je to rješenje za naše boli. Bože što će biti kada se probudimo. Mamurluk se liječi i ne traje deset godina. Što se to s nama događa. Događa se. Ali što se događa. Ja neznam Možda ti znaš? Pomogni mi ja zaista neznam. Je li to Hrvatska za koju smo se borili i koju smo želili. Neznam. Ja sam zaboravio. Ne! Ja sam izgubio pamćenje. Sve može biti i ništa nije. Da to je dobro sve je i ništa nije. Sutra će biti bolje. Dobro je ako ne bude gore i to je nešto. Što je to?

Ništa!

Zašto me pitaš? Mi gubimo svaki suverenitet a ti me pitaš tako trivijalne stvari. Sve je trivijalno. Ja sam trivijalan. Što je s tobom! Da ti si velik igrač! Da ti si prizemljen; to je velika stvar, takvi se održavaju. Koliko se odražvaju? Dovoljno da vi koji pitate propadnete.

Je li to san ovisnika boga Bakua - ili bilo kojeg drugog dobrog boga - ili je to nešto drugo. Svejedno, to je ispovjest razočaranog garađanina koji je vjerovao u bolje sutra. Bolje sutra ne dolazi. Zato je bog Bak moj bog. Drugi imaju svoga boga i svi mi bježimo iz Hrvatske države jer nam ona nije ono što smo želili. Ni za koje vrijeme - nije bitno? Ona je stara prezrela žena a mi smo očekivali zdravu i mladu - jedru ženu - punu poleta. Da Hravatska to nije. Ja se ne želim otrijezniti dok moja Hrvatska ne postane neko i nešto. Ja ne želim Hrvatsku koja je nitko i ništa. Sve je glupo! Možda je, a možda i nije! Bože daj da vidim sutra da bih mogao navjestiti boljitak svima a ne smao nekima.

Zato štrajkači javnih djelatnosti nisu u pravu. Nije u pravu niti Vrhovnik koji izijavljuje: "Vlada iznevjerila svoj izborni program". Nije u pravu niti Guste Santini koji traži ekspertnu grupu da se ispita rabota u bankarskom sistemu u proteklih deset godina. Nisu u pravu ni ostali "katastrofičari". Recite kako katastrofičari mogu biti u pravu? Što će nam Koncepcija i strategija razvoja kada mi ne želimo biti subjekt već smo zadovoljni da budemo - tek - objekt o kojem će drugi odlučivati. Mi građani Hrvatske nemamo pravo da postanemo subjekt mi želimo biti objekt. Odlučno odbijamo bilo kakve improvizacije i interpretacije da želimo bilo što učiniti. Mi naprosto ne želimo učiniti ništa! Da li ste me čuli?; mi ne želimo učinit ništa! Da dozvoljavam da se ništa može pisati velikim slovom.

Zaključno želim reći: **Gospodo na Vlasti dobili ste vlast da svim građanima bude bolje. Želili smo i želimo da svi građani žive bolje. Ili bar da ne žive lošije. Budite odlučni. Novi Prijedlog zakona o HNB je prilika da pokažete kakvu nam Hrvatsku predlažete.**